

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Timotheo Lectori. 47.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Ἰστικείας ὅ ἐι γὰρ Ἐκείνων ἕκαστος
πλὴν συνήθειαν τῆς πρέποντος παρ-
πιήσειεν ἢ μνησίου ἑαυτὸν περὶ πείρη
χαλοῖς.

Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ. μζ.

Οὐ τὸ χαλεπὸν ἀπλῶς παρωτόκοι,
ὡς παροφιλίστατε, ὡς ἡγῆ, παρεφάρησε
τῷ Ιακώβ ὁ Ησαῦ, ἀλλὰ τὸ πατριαρ-
χιὸν ἀξίωμα, τὸ τῆς ἀρετῆς μάλιστα,
καὶ ἡ τῆς πρεσβυτείας χρεωστούμε-
νον. ἐπειδὴ γὰρ τῷ παρωτόκῳ, ἢ τῷ
πρεσβυτάτῳ, καὶ ἡ βασιλεία καὶ ἡ ἱε-
ρασύνη, καὶ τὸ πατριαρχικὸν ἐχρεωσεί-
το ἀξίωμα, καὶ ὁ νόμος ὁ τῆς πρεσβυ-
τείας ἔστι πλὴν ἀρχὴν αὐτὸν ἔκα-
λει, ἔρημος δὲ ἦν ἕτος ἀρετῆς, εἰς
ποιαύτῳ ἀνάγκην κατέστη, ὥστε καὶ
ἐκὼν πωλήσασθαι, ὅσῳ καὶ ἄκων ἀφαι-
ρεθῆναι δίκαιος ἦν.

Τῷ αὐτῷ. μη.

Καὶ αὐτὸ τῆς τοῦ ἔφης, ὡς πάν, συ-
νήσειν ἀληθῆς ὄν, τὸ πρῶτον σοὶ παρ-
εμὲ γραφέν. ἐπειδὴ γὰρ ἐπελύθησε
τῆς πατρὸς ἐμῆς ὁ Ρυβὲν, ἀφ' οὗ τοῦτο
ἔτε βασιλείας, ἔτε ἱερασύνης ἡξιώθη,
καὶ ποὶ παρωτόκος ὢν, ἀλλ' ὁ μὲν Λευὶ
τέλειος ὢν, ἔ μόνον ἀφ' οὗ τὸ ἐπαγγέλα-
σαι τὸν πατέρα δεκάτην ἀφιερῶσθαι.
καὶ τὰ γὰρ ἀριθμῶντος δεκάτος
ἦν, ἀνάθε δὲ εἰ ἠελθῆναι, εἰς τῶν ἔκ
πατριάρχων ἠυερίσκειτο, ἀλλὰ καὶ δι' ὁ-
σιότητα, καὶ τὸ συνημιῶν αἱμάτων
ἀφ' οὗ πλὴν εἰς τὸ θεῖον πλῆν, τὰς χεῖ-
ρας ἐμπλήσασθαι ἱερασύνης ἡξιώθη, ὃν
ὅσῳ καὶ θαυμάζων ὁ Μωϋσῆς ἐν ταῖς
εὐλογίαις ἔλεγε, ὁ λέγων τῷ πατρὶ
ἢ τῆς μητρὸς ἔχ' ἐώρεκά σε, καὶ τῆς
ἀδελφῶν αὐτῶν ἔπέγνω, ἐφύλα-
ξε τὰ λόγια κυρίου. ὁ δὲ Ἰούδας τέ-
ταρτος ὢν, ἀφ' οὗ πλὴν ἀδέχασθαι κεί-
σιν, καὶ πλὴν ὀρθῆν ψήφον, βασιλείας
ἡξιώθη. ἐπειδὴ γὰρ πολλοὶ τὰ οὐκ εἰς
κρίπτοντες πλημμελήματα ἑτέρους

mare, huic, qui à iuuenili ætate semper in
lustris & prostibulis sese volutauit, sermo-
nem de pudicitia minimè inferendum ef-
se: nec sicario, de māsuetudine ac morum
lenitate. Nam si quisque illorum confue-
tudinem honestati anteponat, sexcentis
malis seipsum inuoluet atque transfiget.

Timotheo Lectori. 47.

Non hoc duntaxat Esau Iacobo con-
cessit, quemadmodum existimas, vt pri-
mogenitus vocaretur: verùm Patriarchi-
cam dignitatem, quæ virtuti potissimùm
ac non primogenituræ debebatur. Quo-
niam enim primogenito, vel omnium na-
tu maximo, & regnum, & sacerdotium, &
Patriarchica dignitas debebatur, atque
primigeniorum lex eum ad principa-
tum vocabat, virtute porrò iste vacuus e-
rat, idcirco in eam necessitatem redactus
est, vt etiam sua sponte id venderet, quo e-
tiam inuitus spoliari merebatur.

Eidem. 48.

Hoc quoque ipsum, quod abs te com-
memoratum est, id quod nuper ad te scri-
psi, verum esse confirmat. Quoniam enim
Ruben in paternum lectum rabido quo-
dam furore insilierat, propterea, nec Re-
gnum, nec Sacerdotium, tamen si alioqui
natu primus esset, consecutus est: verùm
Leui, qui tertius erat, non modò quia pa-
ter decimam consecraturum se esse pro-
miserat (nam si ab inferiore parte numere-
tur, decimus erat: si autem à superiore nu-
meratus fuisset, vnus ex ancillarum filiis
inuentus esset) verùm etiam ob pietatem
& sanctitatem, & quia diuini honoris cau-
sa cognatorum sanguine manus impleue-
rat, Sacerdotio donatus est. Quem etiam
Moses in benedictionibus admirans, his
verbis vtebatur: Qui dicit patri aut matri,
Non vidi vos, & fratres suos non agnouit,
ille Domini mandata custodiuit. At verò
Iudas, qui quartus erat, propter integrum
iudicium, ac rectam sententiam, regiam
dignitatem obtinuit. Quoniam enim ple-

• R